

Sygn. akt IV P 59/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy w Bolesławcu IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący : SSR Joanna Moroz-Korycka

Protokolant : Anna Ryś

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2014 r. w Bolesławcu,

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu

o wynagrodzenie

I. powództwo oddała,

II. nie obciąża powoda R. K. kosztami procesu.

Sygn. akt. IV P 59/14

UZASADNIENIE

Powód R. K. w pozwie z dnia 24 lutego 2014 r. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Skarbu Państwa –Prezesa Sądu Rejonowego w Zgorzelcu na rzecz powoda kwoty 12.996,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 5152,00 zł liczonymi od dnia 27 grudnia 2013 r. oraz od kwoty 7.844,00 zł liczonymi od dnia 27 stycznia 2014 r. z tytułu niewypłaconego wynagrodzenia za pracę za miesiące grudzień 2013 r. oraz styczeń 2014 r. oraz o zasądzenie od strony pozwanej na jego rzecz kosztów procesu.

Uzasadniając swoje roszczenie powód podał, że od stycznia 1999 r. zatrudniony jest w Sądzie Rejonowym w Zgorzelcu, początkowo jako asesor, a od grudnia 2001 r. po otrzymaniu nominacji, jako sędzia. Od 09 grudnia 2012 r., po zakończeniu urlopu dla poratowania zdrowia, do chwili obecnej pozostaje on na zwolnieniu lekarskim, z powodu niezdolności do pracy spowodowanej chorobą. Od 2011 r. przed Krajową Radą Sądownictwa toczy się postępowanie o przeniesienie powoda w stan spoczynku. W dniu 03 grudnia 2013 r. Minister Sprawiedliwości nie uwzględnił wniosku powoda o udzielenie płatnego urlopu dla poratowania zdrowia, bowiem charakter dolegliwości nie wskazuje, aby poratowanie zdrowia mogło być osiągnięte w warunkach wnioskowanego urlopu. Pismem z dnia 16 grudnia 2013 r. Prezes Sądu Rejonowego w Zgorzelcu poinformował powoda, iż na podstawie art. 94 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych, z uwagi na upływ rocznego okresu pobierania przez powoda wynagrodzenia w okresie niezdolności do pracy z powodu choroby, trwającej od 09 grudnia 2012 r. nieprzerwanie do chwili obecnej, stwierdza utratę przez powoda prawa do wynagrodzenia od dnia 10 grudnia 2013 r. Decyzję o wstrzymaniu wynagrodzenia za pracę podczas trwania stosunku pracy należy uznać za bezprawną, przez co pozew jest uzasadniony.

W odpowiedzi na pozew z dnia 18 lipca 2014 r. strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o obciążenie powoda kosztami postępowania. Strona pozwana podniosła zarzut braku legitymacji biernej strony pozwanej, gdyż powód w sposób nieprawidłowy oznaczył stronę pozwaną – w sporze o wynagrodzenie za pracę

sędzię stroną pozwaną jest Sąd Rejonowy, a nie Prezes tego Sądu. Poza sporem jest, że Prezes Sądu Rejonowego w Zgorzelcu pismem z dnia 16 grudnia 2013r. stwierdził utratę przez powoda prawa do wynagrodzenia od dnia 10 grudnia 2013 r. na podstawie art. 94 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych. Zgodnie z tym przepisem sędzia otrzymuje wynagrodzenie z powodu choroby nie dłużej niż przez okres roku. Przepis ten w sposób wyczerpujący reguluje zasady otrzymywania wynagrodzenia przysługującemu sędziemu za czas nieobecności w pracy spowodowanej chorobą. Powód przebywa na nieprzerwanym zwolnieniu z powodu choroby od dnia 09 grudnia 2012 r. do chwili obecnej, dlatego z dniem 10 grudnia utracił on prawo do wynagrodzenia i jego powództwo winno być oddalone w całości.

W piśmie z dnia 28 lipca 2014 r. powód wniósł o uwzględnienie jego roszczenia w całości oraz o wystąpienie do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym co do zgodności normy art. 94 §1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju Sądów powszechnych z art. 178 ust.2 Konstytucji.

W piśmie procesowym z dnia 11 sierpnia 2014 r. strona pozwana podtrzymała swoje stanowisko z odpowiedzi na pozew i wniosła o oddalenie wniosku powoda o wystąpienie do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym, co do zgodności normy art. 94 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych z art. 178 ust.2 Konstytucji, gdyż kwestia ta była już oceniana przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 stycznia 2006 r. (sygn. Akt. III BP 3/05). Nadto w razie uprawomocnienia się uchwały o przeniesienie w stan spoczynku powoda od dnia 10 grudnia 2013 r. powód uzyskały dwa wykluczające się świadczenia tj. wynagrodzenie za pracę wypłacone przez stronę pozwaną jak i uposażenie sędzię w stanie spoczynku i prowadziłyby to do bezpodstawnego wzbogacenia powoda.

W trakcie rozprawy w dniu 30 września 2014r. Sąd dokonał prawidłowego oznaczenia strony pozwanej –Skarb Państwa Sąd Rejonowy w Zgorzelcu na podstawie art. 67 § 2 k.p.c.. Reprezentująca stronę pozwaną Wiceprezes Sądu Rejonowego w Zgorzelcu wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kwoty 250,74 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu na rozprawę zgodnie z przedłożonym spisem kosztów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód R. K. od stycznia 1999 r. zatrudniony jest w Sądzie Rejonowym w Zgorzelcu, początkowo jako asesor, a od grudnia 2001 r. po otrzymaniu nominacji, jako sędzia. Od 09 grudnia 2012 r. do chwili obecnej powód pozostaje na zwolnieniu lekarskim, z powodu niezdolności do pracy spowodowanej chorobą.

Pismem z dnia 16 grudnia 2013 r. Prezes Sądu Rejonowego w Zgorzelcu poinformował powoda, iż utracił on prawo do wynagrodzenia od dnia 10 grudnia 2013 r. na podstawie art. 94 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych, z uwagi na upływ rocznego okresu pobierania przez powoda wynagrodzenia w okresie niezdolności do pracy z powodu choroby, trwającej od 09 grudnia 2012 r. nieprzerwanie do chwili obecnej.

dowód: zaświadczenia lekarskie k. 4-6, 45-48, pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 16.12.2014 r. k. 7, pismo MS z dnia 03.12.2013 r. k. 8,

Od 2011 r. przed Krajową Radą Sądownictwa toczy się postępowanie o przeniesienie powoda w stan spoczynku. Uchwałą z dnia 09 maja 2014 r. nr (...) Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła uwzględnić wniosek R. K. sędzię Sądu Rejonowego w Zgorzelcu o przeniesienie go w stan spoczynku z dniem 10 grudnia 2013 r. Od uchwały tej zostało wniesione odwołanie do Sądu Najwyższego, który w dniu 08 października 2014 r. uchylił w/w uchwałę KRS i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Postępowanie w przedmiocie przeniesienia powoda w stan spoczynku do chwili obecnej nie zostało prawomocnie zakończone.

dowód: uchwała KRS z dnia 09.05.2014 r. k. 36-38, e-Sprawa (informacja o stanie spraw sądowych w SN) k. 93.

Sąd zważył co następuje:

W pierwszej kolejności uzasadnienia wymaga postanowienie Sądu Rejonowego z 30 września 2014 r., w którym Sąd dokonał prawidłowego oznaczenia strony pozwanej – Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

reprezentowanego przez Prezesa Sądu Rejonowego w Zgorzelcu. R. K. jako stronę pozwaną wskazał Skarb Państwa – Prezes Sądu w Zgorzelcu. Podmiot ten jednak nie posiada zdolności procesowej, bowiem zgodnie z art. 67 § 2 k.p.c. za Skarb Państwa podejmuje czynności procesowe organ państwowej jednostki organizacyjnej, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie lub organ jednostki nadrzędnej. W niniejszej sprawie powód dochodzi roszczenia związanego ze stosunkiem pracy, zatem stroną pozwaną jest zatrudniający sędziego Sąd Rejonowy w Zgorzelcu, co wynika z art. 3 k.p., dlatego też Sąd z urzędu prawidłowo oznaczył stroną pozwaną. Skarb Państwa stanowi zawsze jednolity podmiot stosownie do treści art. 33 i 34 k.c., niezależnie od wielości wskazanych w pozwie, czy w trakcie postępowania państwowych jednostek organizacyjnych, stroną jest zawsze Skarb Państwa, a nie wskazane jednostki (wyrok SN z dnia 11.05.1999 r. I CKN 1148/97, OSN 1999, Nr 12, poz. 205).

Przechodząc do merytorycznych rozważań wobec sędziego nie stosuje się przepisów o wynagrodzeniu za okres niezdolności do pracy zawartych w kodeksie pracy, w szczególności art. 92 k.p. a ustawę Prawo o ustroju sądów powszechnych. Zgodnie z art. 94 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jednolity Dz.U.2013.427 przed zmianą, która weszła w życie w dniu 01.06.2014 r.) sędzia otrzymuje wynagrodzenie z powodu choroby nie dłużej niż przez okres roku.

Z zaświadczeń lekarskich dołączonych przez powoda R. K. i przez stroną pozwaną jednoznacznie wynika, iż powód od dnia 09 grudnia 2012 r. do dnia 09 grudnia 2013 r. pozostawał nieprzerwanie na zwolnieniu lekarskim, z powodu niezdolności do pracy spowodowanej chorobą. W związku z tym, zdaniem Sądu, Prezes Sądu Rejonowego w Zgorzelcu prawidłowo stwierdził, iż powód na podstawie powołanego powyżej przepisu utracił prawo do wynagrodzenia od dnia 10 grudnia 2013 r. Sąd podziela przy tym pogląd wyrażony w orzecznictwie Sądu Najwyższego w wyroku z dnia 19 stycznia 2006 r. III BP 3/05, iż przepis art. 94 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych w sposób wyczerpujący reguluje zasady ustalania wysokości wynagrodzenia przysługującego sędziemu za czas nieobecności w pracy spowodowanej chorobą. Skoro w dniu 09 grudnia 2013 r. upłynął roczny okres niewykonywania przez powoda pracy ze względu na chorobę, to z tym dniem powód utracił prawo do wynagrodzenia za pracę. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 80 k.p. wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną, a za czas niewykonywania pracy tylko wówczas, gdy przewiduje to konkrety przepis. Brak jest przepisu w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych, który przewidywałby prawo do wynagrodzenia sędziego z powodu choroby po upływie roku.

Sąd oddalił wniosek dowodowy powoda o wystąpienie do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym, co do zgodności normy art. 94 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych z art. 178 ust.2 Konstytucji, gdyż podobna kwestia była już oceniana przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 stycznia 2006 r. (sygn. Akt. III BP 3/05). Sąd podziela pogląd zawarty w orzecznictwie Sądu Najwyższego i nie widzi podstaw do zwracania się do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym. Nadto Sąd zauważa, iż w razie uprawomocnienia się uchwały o przeniesienie w stan spoczynku powoda od dnia 10 grudnia 2013 r. powód uzyskałby dwa świadczenia tj. wynagrodzenie za pracę wypłacone przez stroną pozwaną jak i uposażenie sędziego w stanie spoczynku, co prowadziłoby do bezpodstawnego wzbogacenia powoda. Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2012 r. I PK 99/11 nie można wyłączyć możliwości przeniesienia sędziego w stan spoczynku z datą wsteczną w razie, gdy upłynął już roczny okres niespełnienia obowiązków służbowych z powodu choroby lub okres przebywania na płatnym urlopie dla poratowania zdrowia. Mając powyższe na względzie Sąd oddalił powództwo w całości.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. Zgodnie z powyższym przepisem w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Sąd miał na uwadze trudną sytuację finansową powoda i jego sytuację osobistą, od grudnia 2013 r. nie otrzymuje on wynagrodzenia za pracę, a także fakt, że do chwili obecnej nie zakończyło się postępowanie w sprawie przeniesienie w stan spoczynku. Zdaniem Sądu obecna sytuacja finansowa i osobista powoda uzasadnia odstąpienie od obciążania go, jako strony przegrywającej, obowiązkiem zwrotu kosztów procesu stronie pozwanej.